

Chương 32

Langdon nín thở khi chiếc X-33 lượn vòng trên sân bay Leonardo Da Vinci ở Rome. Vittoria ngồi đối diện anh, mắt nhắm nghiền như thể đang cố gắng chế ngự bản thân. Chiếc máy bay hạ cánh và đi vào ga ra.

- Rất lấy làm tiếc vì chuyến bay bị chậm trễ. - Viên phi công xin lỗi và nhô người lên từ khoang lái. - Tôi phải sửa lại máy bay, theo quy định về tiếng ồn ở khu vực đông dân cư.

Langdon kiểm tra đồng hồ. Họ đã ở trên không 37 phút.

Viên phi công xuất hiện ở cửa ngoài.

- Các vị có thể cho tôi biết chuyện gì đang xảy ra không?

Cả Vittoria lẫn Langdon không ai nói gì.

- Thôi được, - anh ta vươn vai, - Tôi sẽ ở trong khoang lái, bật điều hoà và nghe nhạc. Chỉ có mình tôi và Garth.

Bên ngoài nhà chứa máy bay, ánh nắng hoàng hôn thật rực rỡ.

Langdon vắt chiếc áo khoác bằng vải tuyết qua vai. Vittoria ngẩng đầu ngược nhìn bầu trời và hít thở sâu, như thể những tia nắng mặt trời đang truyền cho cô một nguồn năng lượng tái sinh kỳ bí nào đó.

Địa Trung Hải, Langdon trầm nghĩ. Anh bắt đầu toát mồ hôi.

- Anh đã qua tuổi xem phim hoạt hình rồi cơ mà? - Vittoria hỏi, mắt vẫn nhắm nghiền.

- Gì cơ?

- Đồng hồ của anh đấy. Tôi trông thấy từ trên máy bay.

Langdon thoáng đỏ mặt. Anh đã rất nhiều lần phải thanh minh về chiếc đồng hồ đeo tay này. Chiếc đồng hồ có hình chuột Mickey này là một món quà của cha mẹ anh từ thu thiếu thời. Dù trên mặt đồng hồ chỉ có duy nhất hình chú chuột Mickey ngó ngẩn, méo mó đang đang tay chỉ giờ, nó vẫn là chiếc đồng hồ duy nhất trong đời anh. Chóng thấm nước và phát sáng vào buổi tối nó là thứ vật dụng tuyệt vời mỗi khi đi bơi hay đi dạo trên những con đường thiếu ánh sáng ở trường đại học. Mỗi khi có sinh viên nào thắc mắc về khiếu thẩm mỹ của

mình, anh thường đáp rằng phải đeo Mickey hàng ngày vì nó luôn nhắc anh nhớ giữ cho trái tim được trẻ trung.

- 6 giờ rồi. - Anh nói.

Vittoria gật đầu, mắt vẫn nhắm nghiền.

- Hình như người ta đang đến đón chúng ta.

Langdon nghe có tiếng động cơ rì rầm từ xa vọng lại, anh ngược lên nhìn, thấy lòng trĩu nặng. Một chiếc trực thăng đang tiến lại từ phía Bắc, là là bay sát đường băng. Langdon đã từng một lần đi trực thăng hồi còn ở thung lũng Andean Palpa để chiêm ngưỡng những bức hoạ bằng cát Nazca, và không hề thấy thích chút nào. Một chiếc hộp đựng giày biệt bay. Sau một buổi sáng ngồi trên máy bay, Langdon đã hy vọng rằng Vatican sẽ cho ô tô ra đón.

Nhưng không phải vậy.

Chiếc máy bay lên thẳng bay chậm lại, lượn một vòng trên không rồi hạ cánh xuống đường băng, ngay trước mặt hai người.

Chiếc phản lực này được sơn màu trắng, hai bên có hình phù hiệu của toà thánh - hình hai chiếc chìa khoá bắt chéo trên một tấm khiên và vương miện giáo hoàng. Anh biết rất rõ biểu tượng này.

Đó là dấu ấn truyền thống của Vatican - biểu tượng thiêng liêng của Toà thánh Vatican hay "ghế thánh" của chính phủ, chiếc ghế này đúng ra là ngai vàng của thánh Peter.

Máy bay của toà thánh, Langdon vừa nhìn chiếc phi cơ hạ cánh vừa rên rỉ. Anh quên mất rằng Vatican sở hữu chiếc máy bay này để đưa Giáo hoàng ra sân bay, đi hội họp hay tới cung điện mùa hè ở Gandolfo. Nhưng bản thân Langdon thì chỉ thích đi ô tô mà thôi.

Viên phi công trèo ra khỏi buồng lái và sải bước qua đường băng trải nhựa, tiến về phía họ.

Bây giờ thì đến lượt Vittoria cảm thấy không thoải mái.

- Đây là phi công của chúng ta?

Langdon chia sẻ sự lo ngại của cô gái:

- Vấn đề là bay hay không bay đây.

Viên phi công trông chẳng khác gì một diễn viên đang đeo vòng hoa và hoá thân vào một vở kịch nào đó của Shakespeare. Chiếc áo kẻ sọc phồng lên, màu

vàng xanh rực rỡ. Anh ta mặc chiếc quần chần cùng màu và đeo xà cạp. Dưới chân anh ta là đôi giày bệt màu đen trông giống như dép lê, còn trên đầu chằm chằm một cái mũ nồi cũng màu đen.

- Trang phục truyền thống của đội lính gác Thụy Sĩ đấy! Langdon giải thích.
- Do đích thân Michelangelo thiết kế.

Khi anh ta tiến đến gần hơn, Langdon cau mày.

- Phải thừa nhận rằng đây không phải là ý tưởng hay nhất của Michelangelo.

Bất chấp bộ trang phục lòa lẹt mặc trên người, viên phi công tỏ ra rất chuyên nghiệp. Anh ta tiến về phía họ, dáng nghiêm chỉnh và trang trọng hết như một sĩ quan hải quân Mỹ. Langdon đã nhiều lần đọc về những quy định khắt khe mà người ta phải tuân thủ nếu muốn trở thành nhân viên của đội lính gác tinh nhuệ Thụy Sĩ. Được tuyển chọn từ một trong bốn bang theo đạo Thiên Chúa giáo của Thụy Sĩ, các ứng viên phải là công dân nam người Thụy Sĩ, tuổi từ 19 đến 30, chiều cao tối thiểu 1,68m, được quân đội Thụy Sĩ đào tạo và chưa lập gia đình. Đội quân siêu hạng này của toà thánh đã khiến chính phủ nhiều nước phải ghen tị - đây là lực lượng an ninh trung thành và tinh nhuệ nhất trên thế giới.

- Quý vị là người của CERN? - Người lính tiến đến trước mặt họ và hỏi bằng giọng rần rỏi.

- Vâng, đúng thế, - Langdon trả lời.

- Quý vị đến rất đúng giờ. - Anh ta nói, mắt nhìn chăm chăm đầy bí ẩn vào chiếc X-33. Anh ta quay sang Vittoria. - Thưa cô, cô có bộ quần áo nào khác không?

- Ông nói gì ạ?

Anh ta chỉ đôi chân trần của cô gái:

- Mặc quần soóc như thế thì không được vào trong thành Vatican.

Langdon nhìn xuống chân của Vittoria, nhíu mày. Anh quên mất điều này. Vatican có những quy định ngặt nghèo đối với những ai để chân trần trên đầu gối - cả nam lẫn nữ. Quy định này nhằm tôn trọng sự thiêng liêng trong thành phố của Chúa.

- Tôi chẳng có bộ nào khác cả, - cô nói - Chúng tôi đi quá vội.

Người lính gác gật đầu, vẻ không hài lòng. Anh ta quay sang Langdon. - Ngài có mang theo vũ khí không?

Vũ khí? Langdon trầm nghĩ. Mình thậm chí còn không mang cả quần lót để mà thay ấy chứ! Anh lắc đầu.

Người lính cúi xuống và vổ vổ dọc hai cẳng chân của anh để tìm vũ khí. Tin người góm, Langdon trầm nghĩ. Bàn tay mạnh mẽ của anh ta lần dần lên trên, rứt rứt tiến dần đến háng Langdon. Cuối cùng, anh ta khám xét ngực và hai vai. Hiển nhiên là trên người Langdon chẳng có gì. Anh ta quay sang Vittoria, đưa mắt nhìn một lượt từ chân lên đầu cô gái.

Vittoria quắc mắt.

- Không đời nào tôi để anh khám xét đâu.

Anh ta từ mắt nhìn Vittoria như muốn ra oai. Nhưng cô gái không hề nao núng.

- Cái gì đây? - Anh ta hỏi, tay chỉ vào vật hình vuông hơi phồng lên trong túi quần của cô gái.

Vittoria lôi ra một chiếc điện thoại siêu mỏng. Anh ta cầm lấy, bật lên, đợi tín hiệu và rồi hài lòng vì đó chỉ là một máy điện thoại thông thường. Anh ta đưa trả lại, Vittoria gập máy rồi đút vào túi quần.

Làm ơn quay đằng sau, anh ta nói tiếp.

Vittoria tuân lệnh, giơ hai tay ra và quay một vòng đủ 360 độ.

Người lính này sấm soi khắp thân thể Vittoria. Langdon cho rằng bộ quần áo bó sát người cô gái chỉ phồng lên ở những chỗ mà hiển nhiên nó phải phồng lên. Cuối cùng thì người lính gác cũng đi đến kết luận giống như vậy.

- Cảm ơn. Xin mời đi theo lối này.

Chiếc máy bay của đội lính gác Thụy Sĩ đang hoạt động ở chế độ chờ khi Langdon và Vittoria tiến lại gần. Vittoria leo lên trước, vô cùng thành thạo, thậm chí không phải cúi người khi đi dưới cánh quạt đang quay. Langdon do dự lùi lại.

- Không thể đi bằng ô tô được hay sao? - Anh rên rỉ, nửa đùa nửa thật với người lính gác Thụy Sĩ lúc này đang leo lên ghế phi công.

Anh ta không trả lời.

Langdon biết rằng với những tay lái xe điên khùng ở Rome, đi bằng máy bay có lẽ vẫn là cách an toàn hơn cả. Anh hít một hơi dài rồi leo lên khoang, thận trọng cúi người khi đi dưới cánh quạt đang quay.

Khi máy bay chuẩn bị cất cánh, Vittoria hỏi to:

- Các ông đã xác định được vị trí chiếc hộp chưa?

Anh ta quay lại nhìn, về bồi rồi.

- Xác định vị trí cái gì?

- Cái hộp. Các ông gọi cho CERN về cái hộp đó mà?

Người phi công nhún vai:

- Tôi không biết cô đang nói về cái gì. Hôm nay chúng tôi rất bận. Chỉ huy lệnh cho tôi đến đón quý vị. Và tôi chỉ biết có thể thôi.

Vittoria và Langdon nhìn nhau lo lắng.

- Xin hãy thắt dây an toàn, - viên phi công nói khi máy bay bắt đầu tăng tốc.

Langdon với tay lấy thắt lưng và tự thắt quanh người. Khoang máy bay chật hẹp dường như đang co thêm vào. Chiếc phi cơ gầm rú lao thẳng về hướng Bắc, về phía thành Rome.

Rome... cái nôi của văn minh, nơi Caesar đã từng trị vì, nơi thánh Peter bị đóng đinh. Cái nôi của nền văn minh hiện đại. Và giờ đây ngay giữa lòng thành phố... là một quả bom hẹn giờ.